

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120205716
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3120205716.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu A. B. C. D. E., F., so sídlom C. X, G., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej H. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, G., o zaplatenie 2.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. februára 2022, č.k. 28Csp/57/2020-93, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.000 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.000 eur od 16.05.2020 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 100 eur, vždy k 20. dňu príslušného mesiaca, počínajúc prvou splátkou splatnou po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia čo i len jednej zo splátok riadne a včas. Výrokom II. ustálil, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia 2.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.05.2020 do zaplatenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 09.06.2017 uzavrel zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorej predmetom bolo poskytovanie právnych služieb zo strany žalobcu ako advokáta žalovanej ako klientovi v trestnej veci, v ktorej bolo žalovanej v tom čase vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva, a to až do právoplatného skončenia veci. Žalovaná dňa 09.06.2017 udelila žalobcovi písomné plnomocenstvo na zastupovanie v uvedenej trestnej veci. V zmysle zmluvy o poskytovaní právnych služieb sa strany dohodli, že žalovaná zaplatí žalobcovi za poskytovanie právnych služieb paušálnu odmenu vo výške 2.000 eur, pričom dohodnutú odmenu žalovaná doteraz neuhradila, ani čiastočne, hoci ju o úhradu tejto sumy žalobca viackrát žiadal, naposledy v písomnej výzve pokus o zmier zo dňa 01.07.2020, avšak bezvýsledne. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť, neuznála nárok žalobcu, nakoľko žalobca v právnej veci, v ktorej ju zastupoval a v ktorej ju odsúdili, neurobil všetky právne kroky, aby predišiel jej odsúdeniu. Podľa jej názoru advokát nekonal s odbornou starostlivosťou.

2. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že Zmluvu o poskytovaní právnych služieb zo dňa 09.06.2017 uzavrela žalovaná ako klient a žalobca ako advokát podľa zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie právnych služieb advokátom klientovi v trestnej veci vedenej na OO PZ Trenčín pod ČVS:J./G., v ktorej bolo klientovi

vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, a to až do právoplatného skončenia tejto právnej veci. V čl. III. sa zmluvné strany dohodli, že klient zaplatí advokátovi za poskytovanie právnych služieb v právnej veci bez ohľadu na jej výsledok paušálnu odmenu podľa § 5 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za poskytovanie právnych služieb v sume 2.000 eur, a to najneskôr do 30 kalendárnych dní od právoplatného skončenia právnej veci uvedenej v čl. I tejto zmluvy. Dňa 09.06.2017 žalovaná splnomocnila žalobcu na zastupovanie v trestnej veci vedenej na OO PZ Trenčín pod ČVS:J./G.,

v ktorej bolo klientovi vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva, na všetky úkony, a to až do právoplatného skončenia tejto právnej veci s uvedením, že žalovaná ako splnomocniteľ má vedomosť o tom, že za toto zastupovanie patrí advokátovi odmena, na výške ktorej sa advokát a splnomocniteľ vopred dohodli. Uznesením OO PZ Trenčín pod ČVS:J./G. zo dňa 16.05.2017 bolo vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z pripojeného trestného spisu sp. zn. 8T/13/2018 bolo zistené, že dňa 12.06.2017 žalobca doručil do spisu vstup do konania a plnomocenstvo udelené žalovanou na zastupovanie žalovanej v predmetnom konaní a zároveň žalobca ako právny zástupca obvinenej žalovanej podal sťažnosť proti uzneseniu ČVS:J./G., ktorá bola Okresnou prokuratúrou uznesením sp. zn. 2Pv 93/17/3309-13 zo dňa 23.06.2017 zamietnutá. Zo zápisníc OO PZ Trenčín o výsluchu obvineného zo dňa 28.06.2017 a 12.09.2017 bolo zistené, že výsluchov obvinenej žalovanej sa zúčastnil aj žalobca. Ďalej sa žalobca zúčastnil

o výsluchu svedka poškodeného H. B. K. dňa 27.06.2017 a poškodeného H. L. B. dňa 27.06.2017, výsluchu svedka H. F. B. dňa 22.02.2017, výsluchu svedka K. M. dňa 16.08.2017, výsluchu svedka N. F. a výsluchu svedka O. G. dňa 18.08.2017. V dňoch 12.09.2017, 24.10.2017, 11.01.2018 bol žalobca nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu a dňa 22.01.2018 sa zúčastnil jeho preštudovania. Dňa 17.04.2018 žalobca podal v mene žalovanej odpor proti trestnému rozkazu Okresného súdu Trenčín č.k. 8T/13/2018-145 zo dňa 26.03.2018. Dňa 08.06.2018 bol žalobca nahliadnuť do spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/13/2018. Dňa 13.06.2018 sa žalobca zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde Trenčín, na ktorom navrhol výsluch svedkov a prečítanie odborného vyjadrenia č. XX/XXXX

N. L. P., znalca, ktoré bolo vypracované na žiadosť žalovanej v zastúpení žalobcom. Dňa 05.09.2018 bol žalobca nahliadnuť do spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/13/2018. Dňa 12.09.2018 sa žalobca zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde Trenčín, na ktorom trval na vypočutí svedka N. F.. Dňa 16.10.2018 bol žalobca nahliadnuť do spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/13/2018. Dňa 17.10.2018 sa žalobca zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde Trenčín, na ktorom navrhol vykonanie dôkazov a predniesol záverečnú reč. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k.

8T/13/2018-249 zo dňa 17.10.2018 bola žalovaná uznaná za vinnú zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) od. 2 písm. e) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a zákaz priblíženia k poškodeným, proti ktorému podal žalobca odvolanie. Dňa 16.01.2020 sa žalobca zúčastnil verejného zasadnutia na Krajskom súde v Trenčíne, ktorý uznesením Trenčíne č.k. 2To/20/2019-286 zo dňa 16.01.2020 odvolanie žalovanej zamietol. Dňa 24.01.2020 uskutočnil žalobca so žalovanou rokovanie, na ktorom jej odovzdal kópiu zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.01.2020 a poučil žalovanú o tom, že proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny riadny opravný prostriedok, avšak Trestný poriadok pripúšťa podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu mimoriadne opravné prostriedky, o ktorých ju informoval vrátane lehôt na podanie takýchto mimoriadnych opravných prostriedkov a ich dôvodov, čomu žalovaná porozumela. Žalobca odovzdal žalovanej aj písomné vyúčtovanie právneho zastupovania. Žalovaná svojím podpisom potvrdila prevzatie vyhotovenia záznamu z rokovania. Z vyúčtovania právneho zastupovania zo dňa 24.01.2020 bolo zistené, že žalobca vyúčtoval žalovanej odmenu za poskytovanie právnych služieb podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 09.06.2017 v sume 2.000 eur. Túto odmenu žalobca vyfakturoval dňa 01.04.2020 faktúrou č. XXXXXXXX s lehotou splatnosti dňa 15.05.2020. Žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie odmeny za právne zastupovanie e-mailom dňa 23.04.2020, dňa 01.06.2020 a tiež výzvou - pokus o zmier zo dňa 01.07.2020, ktorá bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 23.07.2020.

3. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 488, § 489, § 52 ods. 1, 3, 4, § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 18 ods. 1 až 5 zákona č. 586/2003 Z.z.

o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 1, § 2 ods. 2 písm. b), § 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia

Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako advokát uzavrel so žalovanou ako klientom zmluvu o poskytovaní právnych služieb podľa zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Touto zmluvou vznikol medzi sporovými stranami záväzkový vzťah, v ktorom sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej služby právneho zastupovania v konkrétnej veci a žalovaná sa zaviazala uhradiť žalobcovi za tieto služby odmenu. Vzhľadom na postavenie žalobcu ako dodávateľa služby, ktorú poskytuje v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovanej ako odberateľa služby, ktorý je spotrebiteľom, ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52

a nasl. Občianskeho zákonníka. Sporové strany si v zmluve dohodli paušálnu odmenu podľa § 2 ods. 2 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 2.000 eur, čím bola splnená aj podmienka podľa § 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. Na túto odmenu má žalobca nárok za právne zastupovanie do právoplatného skončenia veci bez ohľadu na výsledok, keď odmena prislúcha za vykonané úkony právnej služby a nemôže byť takto dohodnutá odmena závislá od rozhodnutia súdu v súdnom konaní, v ktorom sa právne služby poskytujú. Žalovaná sa

v konaní bránila tým, že v trestnom konaní, v ktorom ju žalobca zastupoval, bola odsúdená, pričom sa necíti vinná a prečo by mal aj v tomto prípade žalobca nárok na odmenu. Súd však poukazuje na vyjadrenie žalovanej v záverečnej reči, keď uviedla, že netvrdí, že žaloba nemá nárok na nič, ale so sumou nesúhlasí z dôvodu, že bola odsúdená. Súd tiež poukazuje na vyjadrenie žalobcu, že žalovanú zastupoval aj v iných konaniach, kde s odmenou nebol problém, nakoľko tieto konania dopadli v jej prospech a problém bol iba so zaplatením odmeny z dôvodu zlej finančnej situácie žalovanej. Ako vyplýva z ustanovenia § 18 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z.z., žalobca by nemal nárok na dohodnutú zmluvnú odmenu len za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Za účelom preskúmania predmetných úkonov, súd preskúmal úkony žalobcu vykonané v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 8T/13/2018. Zistil, že žalobca postupoval v konaní tak, že dodržiaval ustanovenia § 18 zákona č. 586/2003 Z.z., všetky zásielky preberal, zúčastňoval sa nariadených úkonov, podával za žalovanú opravné prostriedky (odpor, odvolanie), navrhoval dôkazy v prospech žalovanej a súd dospel k záveru, že uplatnil v záujme žalovanej všetko, čo podľa jeho presvedčenia považoval za prospešné. V tejto súvislosti neobstojí námietka žalovanej, že žalobca nepodal v trestnom konaní námietku zaujatosti, ak vyhodnotil, že by

v konaní bola zjavne nedôvodná a neobstojí ani námietka žalovanej, že iný advokát posúdil vec tak, že by nebola odsúdená. Taktiež zo záznamu z rokovania zo dňa 24.01.2020 vyplýva, že žalobca po ukončení trestnej veci žalovanú poučil o možných mimoriadnych opravných prostriedkoch. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca konal pri právnom zastupovaní žalovanej v predmetnej trestnej veci s odbornou starostlivosťou a má nárok na dohodnutú paušálnu zmluvnú odmenu podľa uzavretej zmluvy o poskytovaní právnych služieb vo výške 2.000 eur. Počas zastupovania žalovanej žalobcom sa žalobca stal platcom DPH. V tejto súvislosti bol žalobca voči žalovanej ústretový, keď jej poskytol zľavu vo výške DPH zo sumy 1.666,66 eur, t.j. 333,34 eur a nenavýšil odmenu o DPH, ale uplatňuje si od žalovanej sumu 2.000 eur, pričom žalobca uhradí DPH z dohodnutej odmeny. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že pohľadávka uplatnená žalobcom je dôvodná

a preto žalobe o zaplatenie 2.000 eur vyhovel. Súd súčasne povolil so súhlasom žalobcu žalovanej zaplatenie dlhu v mesačných splátkach vo výške 100 eur, pričom neuhradením čo

i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celý dlh. Súd rozhodol o žalobcom uplatnenom príslušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania posúdil podľa § 517

ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Rozhodným dňom pre určenie výšky úroku z omeškania je 16.05.2020, t.j. deň nasledujúci po splatnosti faktúry na zaplatenie odmeny. Diskontná sadzba ECB bola v rozhodnej dobe určená vo výške 0,00 %, ktorá sa zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Žalobcovi tak súd priznal úrok

z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.000 eur od 16.05.2020 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanej.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Uviedla, že dňa 22.02.2022 bolo súdom prvej inštancie nariadené pojednávanie. Žalovaná si našla advokáta, ktorý súhlasil, že bude žalovanú zastupovať v tejto právnej veci. V tom čase vrcholila pandémia Covid-19 a deň pred pojednávaním (21.02.2022) žalovanú telefonicky kontaktoval advokát, ktorý ju mal v konaní zastupovať, že plnú moc na zastupovanie a zmluvu o právnom zastúpení nepodpíše a nemôže prevziať právne zastúpenie žalovanej z dôvodu ochorenia Covid-19, pričom žalovanej odporučil žiadosť o odročenie pojednávania, čo v ten deň žalovaná urobila prostredníctvom e-mailu. Advokát neposkytol žalovanej žiaden lekársky doklad preukazujúci jeho ochorenie a žalovaná tak nemohla takýto doklad predložiť súdu k návrhu

na odročenie pojednávania. Súd návrhu na odročenie pojednávania nevyhovel a oznámil žalovanej, že dňa 22.02.2022 sa bude pojednávať. Nájsť si nového advokáta zo dňa na deň a oboznámiť ho s vecou bolo nereálne, preto sa žalovaná dostavila sama na pojednávanie. Nakoľko žalovaná nemá právnické vzdelanie a žalobca je advokát, žalovaná bola v znevýhodnenom procesnom postavení, na pojednávaní nevedela účinne brániť svoje práva. Súd mal v tomto momente odročiť pojednávanie na neskorší termín, aby bola žalovanej daná možnosť účinnej obrany prostredníctvom advokáta. Súd napriek tomu pokračoval v pojednávaní, ktoré skončilo v neprospech žalovanej. Na základe uvedeného súd nesprávny procesným postupom znemožnil žalovanej uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dňa 09.06.2017 bola medzi žalovanou ako klientom a žalobcom ako advokátom uzatvorená zmluva o poskytnutí právnych služieb v trestnej veci sp. zn. 8T/13/2018 vedenej na Okresnom súde Trenčín pre prečin výtržníctva. Skutok, ktorý bol žalovanej kladený za vinu, za ktorý bola právoplatne odsúdená, žalovaná nespáchala, čo uviedla aj žalobcovi a na tom stále trvá. Pred podpisom zmluvy žalovaná komunikovala so žalobcom ohľadom skutkového stavu, poskytla podklady, dokumenty, vysvetlenia. Žalobca sa vyjadril, že dôkazná situácia je dobrá a prevezme obhajobu žalovanej. Pred podpisom zmluvy nastal problém, nakoľko v čl. III v bode 1 bolo ustanovenie o povinnosti žalovanej uhradiť paušálnu odmenu 2.000 eur bez ohľadu na výsledok veci. Žalovaná namietala uvedené ustanovenie, pričom žalobca nebol ochotný nič v zmluve meniť s tým, že ide o obvyklé zmluvné ustanovenie a že žalovaná sa nemusí obávať odsúdenia, nakoľko jej dôkazná situácia je dobrá. Nakoľko bola žalovaná v časovej tiesni, predvolávala ju polícia na vykonávanie úkonov vo veci, zmluvu podpísala v rozsahu predloženom žalobcom. Zmluva bola súdom prvej inštancie kvalifikovaná ako spotrebiteľská, avšak súd sa nezaoberal posúdením, či článok III. zmluvy je v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná má za to, že uvedený článok zmluvy je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko bez ohľadu na to, ako intenzívne a efektívne žalobca pracoval, aká kvalitná bola jeho práca, či obhajoval práva žalovanej ako klientky maximálne alebo priemerne, odmenu by mal mať 100 % za akýkoľvek výkon. Kvalitu práce určuje jej výsledok, pričom v trestnej veci žalovanej bolo výsledkom odsúdenie žalovanej pre prečin výtržníctva, ktorý nespáchala. V registri trestov bude žalovaná figurovať ako odsúdený výtržník, čím došlo k poškodeniu jej mena. Takúto prácu nemožno považovať za kvalitnú a ani odmena za danú prácu by nemala byť vo výške 100 %. Po právoplatnom skončení uvedenej trestnej veci navrhol žalobca preskúmanie trestnej veci iným advokátom, aj za účelom použitia mimoriadnych opravných prostriedkov, nakoľko už v obhajobe nechcel pokračovať. Aktuálne preskúmava trestnú vec iná advokátska kancelária, výsledkom bude odborná právna analýza, ktorá poslúži v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku. Žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nevyužil dôsledne všetky právne prostriedky v záujme žalovanej, k čomu sa preskúmavajúca advokátska kancelária predbežne vyjadrila na osobnom stretnutí. V čase uzavretia zmluvy dňa 09.06.2017 žalobca nebol platcom DPH a stal sa ním až dňa 01.02.2018, pričom túto skutočnosť, ktorá má vplyv na cenu za právne služby, žalobca účelovo neoznámil žalovanej a uviedol ju do omylu. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil.

5. Žalobca s odvolaním žalovanej nesúhlasil a mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné a správne. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia so všetkými námietkami žalovanej, ktoré vzniesla pred súdom prvej inštancie a opätovne v odvolaní. Žalobca považuje svoju pohľadávku voči žalovanej za dôvodnú, pričom žalovaná do dnešného dňa neuhradila ani časť zo žalovanej sumy, preto sa žalobca domáha svojich práv súdnou cestou. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovanú k náhrade trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaná vo vyjadrení opätovne uviedla, že aktuálne preskúmava predmetnú trestnú vec iná advokátska kancelária, ktorej právna analýza zhodnotí aj odbornú starostlivosť žalobcu v danej trestnej veci. Táto analýza bude kľúčová v odvolaní a žalovaná má v úmysle predložiť analýzu súdu ako dôkaz. Preskúmavajúca advokátska kancelária stále na analýze pracuje, avšak z dôvodu obsahovej a časovej náročnosti vedia analýzu vyhotoviť v septembri 2022. Nakoľko žalovaná analýzou aktuálne nedisponuje, žiadala súd o predĺženie termínu na vyjadrenie do 30.09.2022. Pokiaľ bude mať žalovaná analýzu skôr k dispozícii, bezodkladne ju poskytne súdu.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej

inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

8. Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vec právne posúdil, keď na danú vec aplikoval príslušné zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na danú vec a správne zistil i skutkový stav. Odvolací súd sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý dostatočne, presvedčivo a objektívne odôvodnil svoje rozhodnutie, ktorým žalobe vyhovel. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, práve naopak, keď súd prvej inštancie náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil zistený skutkový stav a tento aj podrobne vyhodnotil. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť.

9. Žalovaná v odvolaní namietala, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces tým, že súd na jej návrh neodročil pojednávanie, ktoré bolo stanovené na deň 22.02.2022. Žalovaná navrhla odročiť pojednávanie z dôvodu, že advokát, ktorý ju mal v predmetnom konaní zastupovať, jej oznámil nemožnosť zastupovania na pojednávaní dňa 22.02.2022 pre chorobu a nedošlo tak ani k udeleniu plnej moci na zastupovanie. Odvolací súd vyhodnotil námietku žalovanej ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie odročil prvé a druhé pojednávanie stanovené na deň 19.10.2021 a 14.12.2021 na žiadosť žalovanej zo zdravotných dôvodov, pričom žalovanú poučil, že ďalšie pojednávanie nebude odročené v prípade zdravotných dôvodov na strane žalovanej, ktorá má možnosť zastúpenia v predmetnom konaní právnym zástupcom. Tretie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 14.01.2022 za účasti žalovanej, ktoré bolo následne odročené na deň 22.02.2022. Dňa 21.02.2022 žalovaná prostredníctvom e-mailu žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že právny zástupca nemôže žalovanú zastupovať na predmetnom pojednávaní pre chorobu, pričom žalovaná nepredložila plnú moc na zastupovanie. Súd prvej inštancie neodročil pojednávanie, keď nevzhladol dôležitý dôvod na odročenie, čo oznámil žalovanej, ktorá sa následne zúčastnila pojednávania dňa 22.02.2022. Odvolací súd má za to, že uvedený postup súdu prvej inštancie je v súlade s ustanovením

§ 183 CSP, z ktorého vyplýva, že pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Takýmto dôvodom nie je príslub advokáta na zastupovanie v konaní, bez udelenia plnej moci na zastupovanie a následnej nemožnosti zúčastnenia sa pojednávania na strane advokáta zo zdravotných dôvodov. V civilnom procese platí zásada, že vec sa má rozhodnúť spravidla na jednom pojednávaní a možnosť súdu odročiť pojednávanie je vnímaná ako možnosť výnimočná. Civilný sporový poriadok smeruje k eliminovaniu zneužívania možnosti procesných obštrukcií pre odročovanie pojednávania. V zmysle zásad Civilného sporového poriadku platí princíp procesnej zodpovednosti strany sporu za výsledok konania a pokiaľ strana sporu opakovane žiada o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, ako aj zo zdravotných dôvodov advokáta, ktorému ešte nebola udelená plná moc na zastupovanie v predmetnom konaní, potom postup súdu prvej inštancie, ktorý oznámil žalovanej, že bude vo veci konať a neodročí pojednávanie pre chorobu advokáta, ktorý mal žalovanú zastupovať v konaní, je plne v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Z uvedeného dôvodu týmto konaním súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práv žalovanej na spravodlivý proces. Nakoľko boli prvé dve pojednávania súdom prvej inštancie odročené zo zdravotných dôvodov na strane žalovanej, ktorá bola zároveň poučená o možnosti nechať sa v konaní právne zastúpiť, ak jej zdravotný stav neumožňuje zúčastniť sa pojednávaniu, žalovaná mala od začiatku konania až do rozhodnutia súdu prvej inštancie dostatok času na to, aby udelila advokátovi plnú moc na zastupovanie v predmetnej veci, preto súd prvej inštancie správne postupoval a štvrté pojednávanie nariadené na deň 22.02.2022 neodročil na žiadosť žalovanej, keď žalovanou tvrdená choroba advokáta, ktorý mal žalovanú právne zastupovať v danej veci, nemožno považovať za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania.

10. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplata sumy 2.000 eur s príslušenstvom titulom neuhradenej faktúry, ktorou žalovanej účtoval paušálnu odmenu za vykonané a poskytnuté právne služby v trestnej veci, a to na základe udelenej plnej moci. Žalovaná ako klientka uzatvorila so žalovaným ako advokátom dňa 09.06.2017 zmluvu o poskytovaní právnych služieb podľa zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, predmetom ktorej bolo poskytovanie právnych služieb žalovanej ako obvinenej v trestnej veci vedenej na OO PZ Trenčín pod ČVS:J./G. pre prečin výtržníctva, a to až do právoplatného skončenia veci.

Podľa čl. III si zmluvné strany dojednali za poskytovanie právnych služieb v predmetnej trestnej veci bez ohľadu na výsledok paušálnu odmenu vo výške 2.000 eur podľa § 5 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z.. Taktiež dňa 09.06.2017 žalovaná ako klientka splnomocnila žalobcu ako advokáta na zastupovanie v uvedenej trestnej veci na všetky úkony až do právoplatného skončenia vo veci. Uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Trenčín ČVS:J./G. zo dňa 16.05.2017 bolo žalovanej vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 8T/13/2018-249 zo dňa 17.10.2018 bola žalovaná uznaná za vinnú zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom a zákaz priblíženia k poškodeným. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2To/20/2019-286 zo dňa 16.01.2020 odvolanie žalovanej zamietol. Zo záznamu z rokovania zo dňa 24.01.2020 vyplynulo, že žalobca ako advokát odovzdal žalovanej ako klientke kópiu zápisnice o verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Trenčíne zo dňa 16.01.2020, na ktorom odvolací súd zamietol odvolanie žalovanej. Zároveň žalobca poučil žalovanú o neprípustnosti podať riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, o možnosti podať mimoriadny opravný prostriedok a žalovanej odovzdal písomné vyúčtovanie právneho zastupovania, čo žalovaná potvrdila svojim podpisom. V zmysle vyúčtovania právneho zastupovania žalobca si vyúčtoval paušálnu odmenu za poskytovanie právnych služieb podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 09.06.2017 vo výške 2.000 eur, ktorú odmenu žalobca vyfakturoval faktúrou č. XXXXXXXX vystavenou dňa 01.04.2020 so splatnosťou ku dňu 15.05.2020.

11. Zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi klientom a advokátom, ktorej predmetom je zastupovanie klienta advokátom v trestnom konaní môže mať spravidla podobu zmluvy príkaznej v zmysle Občianskeho zákonníka alebo mandátnej zmluvy v zmysle Obchodného zákonníka, pričom oproti všeobecnej právnej úprave týchto zmlúv stanovuje určité modifikácie právneho vzťahu medzi klientom a advokátom, najmä pokiaľ ide o vznik, či zánik právneho vzťahu, povinnosti advokáta, či odmenu za právne služby, zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii a vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

12. Podľa § 18 ods. 2, 4, 5 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne. Odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

13. Podľa § 2 ods. 1, 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvná odmena sa určuje paušálnou sumou (paušálna odmena).

14. V zmysle ustálenej súdnej praxe právny vzťah založený zmluvou o poskytovaní právnych služieb medzi advokátom (ktorý má vždy postavenie osoby konajúcej v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a klientom, ktorý je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, má v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka charakter spotrebiteľského vzťahu, ktorý sa v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka prioritne riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V prípadoch, v ktorých bude mať klient advokáta postavenie spotrebiteľa, nemožno opomenúť ani aplikáciu zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Odmena advokáta je vecou dohody medzi ním a klientom. Klient sa môže dohodnúť s advokátom na hodinovej odmene, odmene za úkon, paušálnej odmene, pevne stanovenej odmene alebo odmene za úspešné ukončenie prípadu. Dohodnutá odmena musí byť jednoznačná, jasná, nespochybniteľná a nepripúšťajúca v budúcnosti rôzne spôsoby jej určenia, resp. výkladu obsahu samotnej dohody.

15. V konaní tak nebolo sporné, že medzi stranami došlo k dohode o poskytovaní právnych služieb, kedy žalobca poskytol žalovanej právnu pomoc a žalovanú zastupoval v trestnom konaní až do právoplatného skončenia veci, sporné bolo vzhľadom na odvolacie námietky, či žalobcovi vznikol nárok na celú dohodnutú paušálnu odmenu vo výške 2.000 eur podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 09.06.2017. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacími námietkami žalovanej, v zmysle ktorých žalobca ako advokát nevykonával právne zastúpenie žalovanej v trestnej veci (ČVS:J./G., sp. zn. 8T/13/2018 a sp. zn. 2To/20/2019) s odbornou starostlivosťou a paušálna odmena podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 09.06.2017 je v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca ako poskytovateľ právnych služieb v trestnej veci nekonal s odbornou starostlivosťou, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že konanie žalobcu ako advokáta v danom prípade nemožno kvalifikovať ako rozporné s odbornou starostlivosťou, za ktoré by mu neprináležala dohodnutá paušálna odmena za poskytnuté právne služby. Odvolací súd nepopiera, že postup advokáta pri poskytovaní právnych služieb sa viaže na pojem odborná starostlivosť, ktorú je potrebné chápať ako súhrn všetkých predpokladov na výkon advokátskej činnosti, od základných formálnych podmienok pre možnosť vykonávať advokáciu, až po osobnostné predpoklady. Pri určení postupu na presadzovanie záujmov klienta musí advokát voľiť také formy a prostriedky, aby sa naplnili ciele a očakávania klienta, pričom prvoradý je vždy záujem klienta. Rozumie sa ňou to, že advokát koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, pričom kvalita právneho názoru advokáta sa odvíja od jeho znalosti právnych predpisov, rozhodovacej praxe a odbornej literatúry, ale aj od jeho odborných a praktických skúseností. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaná v rámci konania nenamietala konkrétny postup žalobcu ako advokáta pri jednotlivých úkonoch či celého obdobia poskytovania právnych služieb v trestnej veci, namietala len to, že žalobca nevyužil dôsledne všetky právne prostriedky v záujme žalovanej a skutok, pre ktorý bola žalovaná právoplatne odsúdená, nespáchala. Skutočnosť, že by žalobca s takouto odbornou starostlivosťou nepostupoval, nemal ani odvolací súd za preukázanú, pričom za konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou nemožno bez ďalšieho považovať to, že advokát má nesprávny právny názor, resp. právny názor, ktorý nie je prijatý súdom v rámci rozhodovania o veci, v danej veci v rámci konania pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 8T/13/2018 a pred Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 2To/20/2019), pretože za situácie prijatia takéhoto názoru, by bez ďalšieho bolo možné uzavrieť, že právne služby poskytované neúspešnému klientovi v spore boli poskytované bez odbornej starostlivosti právneho zástupcu, čo je skreslené nazeranie na výkon advokátskej činnosti. Odvolací súd dodáva, že preskúmal pripojený trestný spis vedený na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/13/2018 a má za to, že všetky úkony vykonané žalobcom ako advokátom v trestnom konaní boli vykonané s odbornou starostlivosťou, keď žalobca podal sťažnosť proti uzneseniu povereného príslušníka PZ, zúčastňoval sa výsluchov poškodených, žalovanej, svedkov, pravidelne nahliadal do vyšetrovacieho spisu, preberal všetky zásielky týkajúce sa trestnej veci, ďalej podal odpor proti trestnému rozkazu, zúčastnil sa hlavného pojednávania na Okresnom súde Trenčín, navrhoval dokazovanie, následne podal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie a zúčastnil sa verejného zasadnutia na odvolacom súde. Postup žalobcu ako advokáta v rámci vyšetrovania, v konaní pred okresným súdom a krajským súdom zodpovedal kritériu účelnosti a hospodárnosti poskytovaných právnych služieb, v súlade s ustanoveniami Zákona o advokácii. Žalobca sa v trestnej veci zúčastňoval všetkých úkonov, navrhoval dôkazy, podával v mene žalovanej opravné prostriedky, preto úkony právnej služby možno považovať za realizované riadne, účelne, hospodárne a vykonané s odbornou starostlivosťou. Uvedený prijatý záver nemožno spochybníť ani tvrdením žalovanej, že si dala vypracovať právnu analýzu u iného advokáta, ktorý údajne konštatoval na strane žalobcu absenciu odbornej starostlivosti, pričom uvedenú právnu analýzu žalovaná do dnešného dňa nepredložila a pokiaľ by aj predložila, nemala by vplyv na správnosť záverov prijatých súdom prvej inštancie a odvolacím súdom, ktorí preskúmali pripojený trestný spis a žiadne nedostatky pri právnom zastupovaní zo strany žalobcu nevzhládli.

16. K námietke žalovanej týkajúcej sa rozporu paušálnej odmeny s dobrými mravmi, odvolací súd konštatuje nasledovné. V zmysle právnej úpravy advokát poskytuje právne služby za odmenu (§ 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii), ktorá odmena advokáta sa určuje primárne na základe dohody klienta s advokátom, pričom spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody stanovuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z.. V už spomínanom ustanovení § 2 ods. 2 vyhláška taxatívne uvádza možné spôsoby dohôd medzi klientom a advokátom, a to na odmene hodinovej, paušálnej odmeny, podielovej

odmene, tarifnej odmene. Pokiaľ zmluvná odmena advokáta s klientom sa odchyľuje od úpravy uvedenej v § 2 až 8 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., je takáto dohoda neplatná pre rozpor so zákonom, ale možno ju, ak by obsahovala také ustanovenia, považovať za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Do takýchto zákonných kritérií v zdanlivo neobmedzenej zmluvnej voľnosti strán bude určite patriť odmena dojednaná v súlade so zásadami poctivosti a primeranosti. Dôležitým atribútom je tiež transparentnosť odmeny a povinnosť advokáta informovať klienta o svojej odmene včas, keďže zanedbanie tejto povinnosti by mohlo mať pre advokáta následky uvedené v § 18 ods. 4 zákona o advokácii, a to, že advokát stratí právo na zaplatenie odmeny za úkon právnej služby, ak o výške odmeny zaň neinformoval pred začatím tohto úkonu. Povinnosť informovať klienta o odmene advokáta pred začatím poskytovania právnej služby podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii, advokát splní, ak pred prvým úkonom poskytovania právnej služby, pred uzatvorením zmluvy o poskytovaní právnych služieb informuje klienta o výške, spôsobe výpočtu a forme dojednanej odmeny (tarifná, hodinová, paušálna). Podľa názoru odvolacieho súdu predložením zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 09.06.2017, v ktorej je dohodnutá paušálna odmena vo výške 2.000 eur za poskytovanie právnych služieb v uvedenej trestnej veci bez ohľadu na jej výsledok až do právoplatného skončenia veci, žalobca preukázal, že žalovanú informoval o výške odmeny za poskytovanie právnych služieb adekvátnym spôsobom a ešte pred začatím poskytovania právnych služieb. Odvolací súd konštatuje, že dojednanie paušálnej odmeny vo výške 2.000 eur v zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 09.06.2017 za právne zastupovanie v trestnej veci do právoplatného skončenia veci nie je v hrubom rozpore s advokátskou tarifou v obdobných veciach a nie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko žalobca ako advokát poskytol žalovanej ako klientke požadované právne služby až do právoplatného skončenia veci, dohodnutá paušálna odmena je primeraná náročnosti a rozsahu právnych služieb vykonaných žalobcom. Právo na odmenu v zásade advokátovi vzniká obstaraním záležitosti, v danom prípade poskytovaním právnych služieb v trestnom konaní až do právoplatného skončenia veci, čo bolo preukázane, keď žalobca preukázal nielen existenciu zmluvného vzťahu medzi ním ako advokátom a žalovanou ako klientkou, ale aj jeho obsah. Bez ohľadu na výsledok v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/13/2018, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie dohodnutej paušálnej odmeny vo výške 2.000 eur, keď v zmysle zmluvy o poskytovaní právnych služieb žalobca právne zastupoval žalovanú do právoplatného skončenia trestnej veci s odbornou starostlivosťou a zároveň dohodnutá paušálna odmena nie je v rozpore s dobrými mravmi.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).